

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120211713
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120211713.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: L. G., U.. X.X.XXXX, R. XX. U. XX, E., právne zastúpený: Mgr. Peter Troščák, advokát, so sídlom Hlavná 50, Prešov, proti žalovanému: C. Č., U.. X.X.XXXX, R. A. XX, A., právne zastúpený Mgr. Ivan Mazanec, advokát, so sídlom Metodova 3331/12, Prešov o náhradu škody s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu 9.10.2020 sa žalobca domáhal od žalovaného náhrady škody s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný mal dňa 21.11.2016 zapríčiniť dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k vážnemu poškodeniu zdravia žalobcu (bol zrazený motorovým vozidlom) a preto žalobca mal v pôvodnom trestnom konaní postavenie poškodeného. Konštatoval, že Okresný súd Prešov na hlavnom pojednávaní 12.11.2018 vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obvineného (v tomto konaní žalovaného) za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 trestného zákona za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 400 eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov ako aj trest zákazu činnosti vieš motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 8 mesiacov. Zároveň trestný súd žalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 364,57 eur, pričom trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 12.11.2018. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že pri predmetnom úraze utrpel vážne poranenia, čo bolo ohodnotené lekárskeho posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia od G.. C.. V. na 500 bodov z titulu bolestného a 800 bodov z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia čo pri hodnote bodu v sume 17,66 eur v roku 2016 predstavuje spolu celkovo sumu 22.958 eur.

2. K žalobe sa písomným podaním zo dňa 30.10.2020 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že v celom rozsahu popiera nárok žalobcu, pričom jeho konanie označil za neopodstatnené a v celom rozsahu klamlivé. Dôvodil, že v trestnom konaní voči jeho osobe pre prečin ublíženia na zdraví bol vypracovaný ZP č. XXX/XX znalcom G.. D. H., z ktorého vyplýva, že znalec poškodeného vyšetřil 30.10.2017, pričom vyšetřovaný subjektívne udával zhoršenie stavu po predchádzajúcom úraze z dôvodu, ktorého je v invalidnom dôchodku. Znalec konštatoval, že od roku 2002 je poškodený v invalidnom dôchodku po úraze, pri ktorom utrpel mozgovo-lebečné poranenia a zlomeninu 12. hrudného stavca s následným poúrazovými zmenami chrbtice. Uvedený ZP neobsahoval ohodnotenie bolestného ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia. K doplnku k tomuto ZP znalec uviedol, že v prípade zlomenín tiel stavcov TH12, L1 a L4 sa jedná o staré poranenia, nie o čerstvé poranenia spôsobené úrazom dňa 21.11.2016, pričom pacient tieto zlomeniny mal už pri prijatí do ústavnej liečby a pochádzajú spolu s degeneratívnymi

zmenami v zmysle spondylozy už od predchádzajúceho úrazu z roku 2002. Žalovaný ďalej konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáha nároku, ktorý nedokáže preukázať, pričom výšku nároku uvádza bez akéhokoľvek logického zdôvodnenia. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. K vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 2.12.2020 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že postoj žalovaného je nelogický, keďže bol právoplatne odsúdený rozsudkom trestného súdu. Dôvodil, že ZP č. XXX/XXXX vypracovaný G.. H. neobsahuje určenie bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, keďže nezákonným postupom povereného príslušníka policajného zboru a Okresnej prokuratúry Prešov došlo k tomu, že tento posudok neobsahuje tieto údaje v súvislosti so zistenými zraneniami, pričom takáto otázka ani len nebola položená znalcovi v uznesení o pribratí znalca v dôsledku, čoho bolo žalovanému ako poškodenému v trestnom konaní absolútne znemožnené domáhať sa nároku na náhradu škody a tento nárok riadnym spôsobom uplatniť. Konštatoval, že žalobca si neuplatňuje nárok zo ZP G.. H., ale z lekárskeho posudku G.. C.. V. ako posudzujúceho lekára.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomným podaním zo dňa 29.12.2020 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca akýmkoľvek relevantným spôsobom neodôvodnil uplatňovaný nárok a to hlavne v rozsahu zmeny životného postavenia žalobcu, keďže z lekárskej správy zo 6.8.2018 priloženej k vyjadreniu žalobcu vyplýva, že žalobca v roku 2002 utrpel úraz hlavy, bol v kóme s edémom mozgu, v dôsledku trvalých následkov quadraparézy (ochrnutie všetkých končatín) bol odkázaný na invalidný vozík asi trištvrté roka, pričom sa naučil opäť chodiť a už pred samotným skutkom až doposiaľ je poberateľom invalidného dôchodku. Žalovaný mal teda za to, že skutok, ktorý bol predmetom trestného konania, nie je podľa názoru žalovaného v príčinnej súvislosti s aktuálnym zdravotným stavom žalobcu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca si žiadnu škodu v rámci svojho výsluchu v trestnom konaní neuplatnil ani nevyužil svoje právo predložiť návrhy na vykonanie dokazovania a teda sám sa vzdal možnosti uplatniť si škodu nielen v trestnom konaní. Žalovaný ďalej v celom rozsahu spochybňoval relevantnosť posudku predloženého žalobcom, pričom poukázal na závery vypracovaného ZP v rámci trestného konania vrátane jeho doplnku. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu s tým, že skutok, ktorý má byť podkladom pre uplatnenie nároku sa stal 21.11.2016, žalobca preštudoval vyšetrovací spis 13.6.2018 a návrh vo veci samej je datovaný 8.10.2020 teda vzhľadom na 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu došlo k premlčaniu nároku žalobcu podľa žalovaného najneskôr 21.11.2018, keďže si svoj nárok žalobca neuplatnil v rámci trestného konania a nenastalo zastavenie behu premlčacej lehoty. Opätovne navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

5. K vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 26.1.2021 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že trvá na podanej žalobe pretože je dôvodná. Poukázal na uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 193/2019 zo dňa 21.5.2019, kde v bode 25.5 je konštatované, že sťažovateľ (v tomto konaní žalobca) v rámci prípravného konania rezignoval na všetky svoje trestným poriadkom ponúkané práve z výsledkom neuplatnenia si výšky nároku na náhradu škody v dôsledku čoho si právne účinným spôsobom neuplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní. V bode 25.6 vyššie uvedeného uznesenia ÚS SR uviedol, že napriek uvedenému, sťažovateľ má po právoplatnosti rozsudku okresného súdu č. k. 4T/77/2018-166 z 12.11.2018 (právoplatnosť 12.11.2018) možnosť uplatniť si svoje nároky v civilnom konaní, kde bude mať v zásade zjednodušenú pozíciu, keďže predmetom dokazovania už nebude vznik škody, zistenie vinníka škodovej udalosti, príčinný vzťah medzi vznikom škody a konaním vinníka a pod., pretože všetky tieto skutočnosti sú už zistené a verifikované právoplatným rozhodnutím súdu v trestnom konaní. Žalobca opätovne zdôraznil, že v ZP G.. H. nie sú bodové hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v dôsledku čoho bolo žalobcovi absolútne znemožnené domáhať sa nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Žalobca dôvodil, že je invalidom, pričom okresný súd v trestnom konaní priam ľahostajne akademicky pristupoval k tomu, že žalobca ako poškodený v tomto trestnom konaní má právo na riadne uplatnenie nároku na náhradu škody už priamo v tomto trestnom konaní. Žalobca ďalej uviedol, že námietku premlčania uplatnenú žalovaný považuje za právne irelevantnú, nakoľko ÚS SR ako je vyššie uvedené konštatoval, že žalobca si nárok na náhradu škody môže po právoplatnosti trestného rozsudku uplatniť v civilnom konaní, v ktorom bude mať zjednodušenú pozíciu. Z uvedeného žalobca vyvodil, že moment, od ktorého sa počíta plynutie premlčacej doby vo vzťahu k nároku náhrady škody na zdraví je deň právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/77/2018, t.j. 12.11.2018. Konštatoval preto, že z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba by uplynula 12.11.2020, avšak žaloba bola podaná 8.10.2020.

6. Písomným podaním z 22.3.2021 sa ešte k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na to, že z uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 193/2019 z 21.5.2019 z bodu 25.2 okrem iného vyplýva, že sťažovateľ (v tomto konaní žalobca) bol riadne v prípravnom konaní vypočutý v procesnom postavení svedka - poškodeného a bolo mu vo veci konajúcim orgánom činným v trestnom konaní aj odovzdané príslušné poučenie obsahujúce kontakty na organizácie poskytujúce pomoc poškodeným v trestnom konaní. Riadiac sa uvedeným poučením, mohol sám poškodený kontaktovať príslušné organizácie, kde by zistil informácie o tom, ako postupovať v jeho právnej veci, resp. sa mohol obrátiť priamo na súd a požiadať o ustanovenie právneho zástupcu, pričom ani túto možnosť sťažovateľ nevyužil. ÚS SR ešte poukázal v bode 25.4 na to, že okresný súd v trestnom konaní postupoval správne, keď vo svojom napadnutom rozhodnutí sťažovateľa ako poškodeného neodkázal na uplatnenie si nároku v civilnom konaní, teda v prípade sťažovateľa nerozhodol o nároku náhrady škody žiadnym spôsobom. Postup všeobecného súdu preto vychádzajúc z judikatúry ÚS SR nemožno hodnotiť ako porušenie základných práv a slobôd. Právny zástupca žalovaného poukázal aj na to, že ústavná sťažnosť žalobcu v predmetnej veci bola ÚS SR odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Opätovne zdôraznil, že žalobca svoju možnosť v rámci trestného konania bezdôvodne nevyužil a preto jeho konštatovanie o nevykonaní dôkazov v rámci trestného konania nemožno hodnotiť inak ako zavádzajúce, keďže si žalobca v trestnom konaní ako poškodený škodu neuplatnil a sám sa pripravil o uplatnenie škody v trestnom konaní, toto malo vplyv aj na beh premlčacej lehoty na uplatnenie nároku v rámci predmetného civilného sporového konania. Záverom ešte konštatoval, že nemožno opomenúť, že tvrdenie žalobcu ohľadom invalidity nemá akúkoľvek súvislosť s dopravnou nehodou, keďže tento je invalidným od roku 2002, pričom k nehode došlo v roku 2016. Opätovne navrhol žalobu zamietnuť.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu ako aj výsluchmi svedkov konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 5 a nasl. je lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia G.. C. V., na č. I. 6 a nasl. je rozsudok tunajšieho súdu č. k. 4T/77/2018-166 zo dňa 12.11.2018, na č. I. 16 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 20 a nasl. je fotokópia ZP č. XXX/XXXX znalca G.. D. H. spolu s doplnkom, na č. I. 33 a nasl. je vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 35 a nasl. sú lekárske správy vo vzťahu k zdravotnému stavu žalobcu, na č. I. 38 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, na č. I. 41 a nasl. je fotokópia zápisnica o výsluchu svedka poškodeného z trestného konania a záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, na č. I. 45 a nasl. je vyjadrenie žalobcu k veci samej, na č. I. 48 a nasl. je uznesenie ÚS SR I.US 193/2019-16 zo dňa 21.5.2019, na č. I. 62 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, prečítaním časti strany 5 ZP č. XXX/XXXX znalca G.. D. H. bod II. 122 vyšetrenie poškodeného, pričom zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/77/2018 z 12.11.2018, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste uzavretej medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Prešov a obvineným C. Č. (v tomto konaní žalovaný) súd uznal obvineného (žalovaného) vinným, že dňa 21. 11. 2016 v čase o 19.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, ev. č. E. po komunikácii na ul. XX. U. H. E., kde z dôvodu nevenovania sa dostatočne vedeniu vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 4 ods. 1 písm. e) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov a prednou časťou vozidla narazil do chodca L. G., U.. X. X. XXXX, R. E., Z.. XX. U. XX, ktorý prechádzal cez cestu z ľavej strany na pravú z pohľadu vodiča vozidla, pričom dôsledkom zrážky došlo k ublíženiu na zdraví u chodca G., a to pomliaždenie pravej strany záhlavia, pomliaždenie pravej strany čela, pomliaždenie pravej hrudno-driekovej oblasti a pomliaždenie driekovo-krížovej oblasti a pomliaždenie panvy s dobou liečenia od 21. 11. 2016 do 13. 12. 2016 vrátane. Dychové skúšky na zistenie požitia alkoholických nápojov pred a počas jazdy boli u účastníkov dopravnej nehody s negatívnymi výsledkami. Hmotná škoda na vozidle vznikla v sume cca 400 eur, čím obvineného uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 trestného zákona za čo mu súd uložil peňažný trest vo výške 400 eur ako aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 8 mesiacov, zároveň trestný súd zaviazal obvineného, aby poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne nahradil škodu vo výške 364,57 eur. Tento trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 12.11.2018.

9. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia G.. V. (č. I. 5 a nasl. spisu) vyplýva, že pri hodnotení bolestného posudzujúci lekár uviedol diagnózy pomliaždenie frontejnej a occipitálnej časti hlavy, pomliaždenie hrudno-driekovej oblasti, kompresívna zlomenina tela stavca TH11, kompresívna zlomenina tela stavca TH12, kompresívna zlomenina tela stavca L1, kompresívna

zlomenina tela stavca L4, pričom v súčte ohodnotil toto bolestné na 500b. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia toto posudzujúci lekár G.. V. označil diagnózou ťažké púrazové obmedzenie hybnosti chrbtice s hodnotením bodov v rozsahu 800b.

10. Zo ZP č. XXX/XXXX znalca G.. D. H. znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia vyplýva, že žalobca - poškodený pri dopravnej nehode dňa 21.11.2016 utrpel pomliaždenie pravej strany záhlavia, pomliaždenie pravej strany čela, pomliaždenie pravej hrudno-driekovej oblasti a pomliaždenie driekovo-krížovej oblasti a pomliaždenie panvy, pričom zranenia poškodeného sú v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a poškodený neutrpel žiadne iné zranenia. Znalec ďalej uviedol, že z lekárskeho hľadiska sa vo všetkých prípadoch jedná o poranenia ľahké s priemernou dobou liečenia pomliaždení hlavy v rozmedzí 7 - 10 dní s čím koreluje doba PN. Znalec ďalej uviedol, že poškodený sa liečil od 21.11.2016 do 13.12.2016 vrátane, PN nebol, pomliaždenie chrbtice však zhoršilo zdravotný stav v zmysle poruchy stoja a chôdze. Znalec konštatoval, že po úraze v roku 2002 je v invalidnom dôchodku. Znalec tiež uviedol, že poranenia hlavy ohrozili, ale nepoškodili mozog ako životne dôležitý orgán a ostatné poranenia neohrozili ani nepoškodili žiadny životne dôležitý orgán. Ako dobu liečby tak i možnú PN poškodeného z odborného hľadiska znalec hodnotil ako primerané druhu, rozsahu a závažnosti utrpeného poranenia chrbtice.

11. Z doplnku k ZP č. XXX/XXXX č. XXXD/XX znalca G.. D. H. znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia vyplýva, že poranenia poškodeného sú v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou dňa 21.11.2016 a poškodený neutrpel žiadne ďalšie zranenia. Zlomeniny tiel stavcov TH12, L1, L4 a degeneratívne ochorenie chrbtice v zmysle spondylozy sú starého dáta a nijako nesúvisia s predmetným úrazom zo dňa 21.11.2016. V tomto doplnku znalec ešte uviedol, že obvyklý spôsobom života poškodeného bol narušený nanajvýš stredne silnými bolesťami poranených oblastí, ktoré mohli trvať niekoľko dní a boli tlmené liekmi a telesným šetrením, a ktoré postupne prechádzali do slabých bolestí v trvaní do 3 týždňov až občasných slabých bolestí, ktorými však poškodený trpí od úrazu z roku 2002, a ktoré sa postupne zhoršujú. Poškodený však bol sebestačný, mohol sa pohybovať a nevyžadoval pomoc druhej osoby.

12. Z lekárskej správy G.. C. L., D., (č. I. 36 spisu) zo dňa 12.12.2017 vyplýva, že pacient je po úraze chrbtice, s výraznou deformitou chrbtice s obmedzením pohybu so stavom po kompresívnych zlomeninách tiel TH12, L1 a L4 s výraznou deformitou chrbtice s tým, že pacient lekárovi uviedol, že pri poskytnutí anamnestických údajov nezatajil žiadne vážnejšie ochorenie, pre ktoré sa v minulosti liečil, prípadne ktorému bolo v minulosti diagnostikované.

13. Z lekárskej správy G.. C. L., D., zo dňa 6.8.2018 vyplýva, že pacient v roku 2002 utrpel úraz hlavy, pričom bol v kóme s edémom mozgu v dôsledku trvalých následkov quadraparézy bol odkázaný na invalidný vozík asi trištvrté roka, pričom po rehabilitačnej liečbe v Kováčovej začal chodiť s pomocou chodítka, neskôr s pomocou inej osoby. V roku 2016 v novembri bol zrazený autom. Po úraze mal zmenu biomechaniky chôdze, bolesti pri chôdzi. V lekárskej správe je uvedená aj výrazná deformita chrbtice s ťažkým obmedzením pohybu s asymetriou svalstva a s pastrickým držaním tela.

14. Z lekárskej správy G.. C. L., D.. K. G.. H. O. z 30.7.2020 vyplýva, že čerstvý edém v tele stavca L4 nie je prítomný s tým, že u pacienta ide o potraumatickú encefalopatiu s glob. atrofiou mozgu, klinicky s org. Psychosydromom a kvadraparézou akcentovanou na dolných končatinách rovnako so závermi hyperkyfózy a skoliózy, pričom v tejto lekárskej správe je uvedené, že ide o stav trvalý a vyžaduje pomoc inou osobou.

15. So zápisnice o výsluchu svedka poškodeného (v tomto konaní žalobca) zo dňa 30.5.2018 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát v Prešove, ČVS:ORP-214/DI-PO-2017 vyplýva, že svedok poškodený bol poučený o právach poškodeného v trestnom konaní.

16. Z uznesenia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 193/2019-16 zo dňa 21.5.2019 vyplýva, že ÚS SR ústavnú sťažnosť sťažovateľa (v tomto konaní žalobcu) odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pričom touto sťažnosťou sťažovateľ namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie a práva na efektívny opravný prostriedok v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/77/2018 a jeho rozsudkom z 12.11.2018.

17. Na pojednávaní konanom dňa 30.3.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že v trestnom konaní bol vyhotovený ZP ako aj jeho doplnok G.. H., avšak bez bodového ohodnotenia preto bol nepoužiteľný v tomto konaní a preto bola podaná aj žaloba. Uviedol, že žalovaný nemal vôľu nahradiť vzniknú škodu. Konštatoval, že G.. H. je plastický chirurg, v podstate nie je to jeho odbornosť vyjadrovať sa k takýmto skutočnostiam, hlavne kde ide o pohybové ústrojenstvo, chrbticu a pod., navyše tento ZP je nezákonný, nepoužiteľný, pretože znalec H. nesplnil zadanie, ktoré mu bolo uložené zo strany orgánov činných v trestnom konaní, kde bolo výslovne uvedené, že to, čo je mimo jeho odbornosti, čo bolo hlavne tá neurologická stránka a pohybová stránka, mal konzultovať s ošetrojúcim lekárom, ktorý ošetroval v tejto súvislosti žalobcu. Týmto ošetrojúcim lekárom bol G.. L., týmto lekárom ošetrojúcim nebol G.. R., s ktorým vykonal konzultáciu. G.. V. v podstate vypovedal, že pri bodovom hodnotení, čo bolo jeho úlohou pri takýchto typoch posudkov, vychádzal z podkladov, ktoré mu boli predložené, hlavnými podkladmi boli lekárske správy G.. L., ktorý je uznávaný odborník čo sa týka neurológie a ortopedie, ktorý bol v tomto konaní dokonca aj vypočutý, kde výslovne uviedol, že vylúčil, aby k zlomeninám tiel stavcov došlo v súvislosti s úrazom z roku 2002, čo je 14 rokov od dopravnej nehody, pretože vraví, že toto by bolo vidieť, že ide o zlomeniny staršieho dáta, keďže tieto nejakým spôsobom, nejaké zrasty sa tam robia a pod., čiže on to vyčítal z nálezu a z röntgenových správ, ktoré mal, čo jasne uviedol, že je to čitateľné a teda nemá o tom žiadnu pochybnosť, kedy došlo k vzniku týchto zlomenín. Teda tým bola vylúčená jedna časť obrany žalovaného v tom zmysle, že tieto zlomeniny mali vzniknúť v roku 2002, toto vylúčil G.. L., ktorý je na to odborne spôsobilý, určite odborne spôsobilý na to nebol G.. H.. Ústavný súd k námietke premlčania uviedol úplne jasne, že po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní, má žalobca nárok v civilnom konaní žalovať náhradu škody, a bude mať zjednodušenú pozíciu, pretože je daná už aj príčinná súvislosť, škoda a ostatné súvislosti, čo v podstate je aj naplnené, a preto táto námietka je absolútne nedôvodná. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť, nemal návrhy na doplnenie dokazovania a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

18. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že v trestnom konaní nedošlo k uplatneniu práv poškodeného v tomto konaní žalobu a teda ani neprebiehala tzv. adhézne konanie. Uviedol, že žaloba bola podaná 8.10.2020, t.j. takmer 4 roky po predmetnej dopravnej nehode. Namietol, že nárok je z jeho pohľadu premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe. Ďalej konštatoval, že ak by aj súd posúdil, že nedošlo k premlčaniu rozporuje nárok ako taký, teda aký následok mala dopravná nehoda, pričom závery sú uvedené v ZP G.. H. v trestnom konaní. Uviedol, že žalobca utrpel vážne zranenia už v roku 2002 od kedy je invalidným dôchodcom a tieto zranenia sa vzťahujú k zlomeninám stavcov TH12, L1, L4. Konštatoval, že doplnok k ZP G.. H. bol vyhotovený na základe správy G.. L.. Ďalej ešte poukázal na to, že v lekárskom posudku G.. V. je ohodnotené len to, čo bolo lekárovi v danom čase predložené, teda tento zdravotný stav. Pokiaľ žalobca spochybňuje odbornosť pána G.. H. je dôležité uviesť, že je to znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia a teda je zapísaný v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti, tzn. spochybňovanie jeho odbornosti je nanajvýš nevhodné. Čo sa týka výsluchu G.. V., ten sám uviedol, že žiadnym spôsobom neriešil úraz z roku 2002. Nie je zrejme oddelenie následkov vyplývajúcich z úrazu z roku 2002 s dopravnou nehodou z roku 2016, kde bolo v zmysle zákona realizované dokazovanie. Žalobca ako poškodený v trestnom konaní, mal možnosť si uplatniť škodu, nerealizoval tak, a teda v rámci trestného konania to ani nebolo riešené. Pokiaľ zo strany žalobcu je poukazované na uznesenie ÚS SR tak je treba zdôrazniť, že táto ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, nedôvodná. Pokiaľ súd uzatvoril, že výsledok trestného konania môže nejakým spôsobom poškodenému pomôcť v civilnom konaní, je to len z naplnenia, alebo uľahčenia preukazovania jedného zo znakov zodpovednosti za škodu, tzn. že určenia, ktorý subjekt by mal zodpovedať za škodu. Tvrdil, že nebola preukázaná škoda uplatňovaná žalobcom, pričom G.. V. sám uviedol, že nerozlišoval medzi následkami úrazu z roku 2002 a z roku 2016 a nebola preukázaná predovšetkým príčinná súvislosť medzi uplatňovaným nárokom a tou dopravnou nehodou. Záverom konštatoval, že k dopravnej nehode došlo v novembri 2016, žaloba bola podaná v októbri 2020, teda došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle Občianskeho zákonníka. Navrhol žalobu zamietnuť, nemal návrhy na doplnenie dokazovania a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

19. Na tomto pojednávaní bol vypočutý ako svedok G.. C. L., D., ktorý uviedol, že so žalobcom sa stretol už ex po, teda po dopravnej nehode, pričom mal ťažké následky po zlomeninách chrbtice. Svedok uviedol, že pacienta vyšetril, zröntgenoval, konzultoval jeho zdravotný stav aj s vyššími pracoviskami, napr. v Žiline s G.. D., pričom dospeli k záveru, že operačná liečba by nemusela viesť k lepšiemu

zdravotnému stavu, resp. je tu vysoké riziko, ktoré prevyšuje možný benefit z tejto operácie. Vypovedal, že zlomeniny stavcov TH12, TH 11, L1 a L4 museli vzniknúť len po úraze, pričom svedok uviedol, že pokiaľ nemal žalobca iný úraz mohol to byť v súvislosti s dopravnou nehodou, išlo o zlomeniny nie starého dáta. Uviedol, že nemal informácie o zranení z roku 2002, avšak zlomeniny stavcov TH12, TH11, L1 a L4 by nemali mať súvis s úrazom skoršieho dáta.

20. Na tomto pojednávaní bol vypočutý ako svedok aj G.. C. V., ktorý uviedol, že prišla za ním manželka žalobcu, aby vypracoval lekársky posudok po úraze jej manžela. Súhlasil, pričom museli byť vykonané ešte doplňujúce vyšetrenia, napr. z neurológie a iné, následne vypracoval na základe zadania lekársky posudok, nevedel presne posúdiť časovú os vzniku zlomenín stavcov. V lekárskejších správach bolo uvedené, že poškodený z dopravnej nehody utrpel aj nejaký úraz v roku 2002, podklady k zraneniu z roku 2002 nemal.

21. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

22. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

23. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

24. Podľa § 442 ods. 1 uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

25. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

26. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

27. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

28. Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

29. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie dospel k nasledovnému záveru.

30. Bolo nesporne preukázané, že dňa 21.11.2016 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej žalovaný ako vodič motorového vozidla narazil do žalobcu ako chodca, v dôsledku čoho žalobca utrpel viaceré poranenia s dobou liečenia od 21.11.2016 do 13.12.2016, ako to vyplýva zo samotného popisu skutku v trestnom rozsudku tunajšieho súdu pod sp. zn. 4 T 77/2018 z 12.11.2018, ktorý v rovnaký deň aj nadobudol právoplatnosť. Za trestný čin ublíženia na zdraví bol žalovaný v trestnom konaní odsúdený na peňažný trest vo výške 400 eur a náhradný trest odňatia slobody, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu, v trvaní 4 mesiacov. Zároveň bola žalovanému (v trestnom konaní obvinenému) uložená povinnosť nahradiť škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni ako poškodenej vo výške 365,57 eur.

31. Primárnou otázkou, ktorou sa musel súd zaoberať bola včasnosť podania žaloby, resp. námietkou premlčania nároku, vznesenú právnym zástupcom žalovaného. Z chronológie jednotlivých udalostí, ktoré predchádzali tomuto sporovému konaniu je zrejmé, že k dopravnej nehode došlo 21.11.2016 a k ukončeniu liečenia žalobcu v súvislosti s touto dopravnou nehodou došlo 13.12.2016. K preštudovaniu vyšetrovacieho spisu poškodeným v trestnom konaní (v tomto konaní žalobcom) došlo 13.6.2018. Lekársky posudok vypracovaný G.. C. V. bol vypracovaný 9.9.2020 a žaloba bola doručená súdu 9.10.2020.

32. Subjektívna premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 1 OZ je dvojročná a plynie od momentu, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Je zrejmé, že žalobca už v priebehu trestného konania mal vedomosť o škode, rovnako tak, o tom, kto za ňu zodpovedá. Nemožno preto prisvedčiť právnenému názoru právneho zástupcu žalobcu, že až právoplatnosťou rozhodnutia v trestnom konaní začína plynúť subjektívna premlčacia doba, nakoľko pri dlhoročných trestných konaniach by dochádzalo k neúmernému predlžovaniu tejto subjektívnej premlčacej doby.

33. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ) poškodeného sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia; od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba. Výška bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia následne vyplýva z lekárskeho posudku.

34. V prípade prebiehajúceho trestného konania sa poškodený nedozvie o okolnostiach rozhodných pre plynutie premlčacej doby až po právoplatnosti trestného rozsudku, ale okamihom, keď sa tieto okolnosti skutočne dozvie. Aj keď až právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní je rozhodnuté o vine obžalovaného, neplatí automaticky, že až týmto dátumom sa poškodený dozvedá o tom, kto za škodu zodpovedá. Dátum právoplatnosti rozhodnutia je závislý od procesných okolností, ktoré nastali v priebehu konania a s vedomosťou poškodeného o škode a škodcovi priamo nesúvisí. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, keď dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá.

35. Jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi (strata na zárobku po dobu pracovnej neschopnosti, strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, nárok na bolestné, nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na liečenie poškodeného), pri ktorých plynie vlastná premlčacia doba. Začiatok ich plynutia je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o tzv. subjektívnu premlčaciu lehotu, pričom tzv. objektívna premlčacia lehota sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje.

36. Je faktom, že poškodený v trestnom konaní si nemusí uplatniť nárok na náhradu škody v trestnom konaní, avšak vystavuje sa riziku premlčania svojho nároku. Z rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 193/2019-16 zo dňa 21.5.2019, na ktorý poukazoval právny zástupca žalobcu, ktorým ústavnú sťažnosť sťažovateľa (v tomto konaní žalobcu) odmietol ako zjavne neopodstatnenú, konkrétne z bodu 25.5 vyplýva, že sťažovateľ má možnosť po právoplatnosti rozsudku č. k. 4 T 77/2018-166 z 12.11.2018 možnosť uplatniť si svoje nároky v civilnom konaní, nikde však Ústavný súd nekonštatoval, že nárok žalobcu na náhradu škody nie je premlčaný, resp., že premlčacia doba plynie od právoplatnosti tohto trestného rozsudku.

37. Z uvedeného preto vyplýva, že či už by došlo k začiatku počítania subjektívnej premlčacej doby odo dňa 13.12.2016 (kedy došlo k ukončeniu liečenia s možnosťou vykonať bodové ohodnotenie) alebo by sa začiatok premlčacej doby počítal od 13.6.2018 (preštudovanie vyšetrovacieho spisu žalobcom - v trestnom konaní poškodeným), k márnemu uplynutiu lehoty by došlo v prvom prípade 13.12.2018, resp. v druhom prípade 13.6.2020, pričom ako už bolo uvedené, žaloba bola na súde podaná 9.10.2020, teda po uplynutí premlčacej doby.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako žalobu zamietnuť.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania a v plnom rozsahu úspešný žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania

v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.